

- ΕΚΔΗΛΩΣΗ Τ/ΚΥΠΡΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ
- ΕΡΕΒΝΑ ΣΤΟΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟ «ΣΤΡΟΒΟΛΟΣ 2»
- ΑΦΙΣΙΟΚΟΛΛΗΣΕΙΣ
- Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΖΩΗΣ
- Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ Ο.Ε.Κ.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ:

Πίσω απο τις ασάφειες κρύβονται οι ιμπεριαλιστικές θέσεις.

ΟΧΙ ΣΤΟ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

Σ.Ν.ΕΔΕΝ

Το αμερικάνικο σχέδιο υπήρξε το έναυσμα για μια νέα εκστρατεία που αναλύθηκε απο τη δεξιά, για την επιβολή μιας ακόμα πορείας προς την υποχώρηση. Σε άλλες στήλες της Σ.Ε. αναλύουμε το γενικό πολιτικό πλαίσιο μέσα στο οποίο γεννήθηκε το σχέδιο και τις γενικές επιπτώσεις που θα έχει τυχόν απόδοξη του. Στο παρον σημείωμα θα προσπαθήσουμε να δώσουμε μια ανάλυση των διαφόρων προνοιων-του.

Μια προσεκτική ανάγνωση του σχεδίου φέρνει στην επιφάνεια πως στην ουσία πρόκειται για ένα νέο διχοτομικό κατασκευασμα. Η πρώτη παράγραφος καθορίζει το διζωνικό χαρακτήρα του υποψήφιου κράτους. Στην τρίτη παράγραφο του σχεδίου, δίνεται ουσιαστικά απάντηση στο αίτημα της ελληνοκυπριακής πλευρας, για ελευθερία διακίνησης, εγκατάστασης και ιδιοκτησίας. Τα δικαιώματα αυτά θα ισχύουν μόνο εν όσω δεν θα μεταβάλλουν το χαρακτήρα της «κάθε περιοχής». Δηλαδή, με λίγα λόγια ο ενιαίος χαρακτήρας της Κυπριακής Δημοκρατίας σταματά να υπάρχει και βασικά δικαιώματα αναστέλλονται.

Στην τέταρτη παράγραφο του σχεδίου γίνεται αναφορά στις εξουσίες της κεντρικής κυβέρνησης. Σημαντικοί τομείς της οικονομικής πολιτικής, όπως η φορολογία, αφαιρούνται απο τη δικαιοδοσία της κεντρικής κυβέρνησης. Τόσο η αστυνομία όσο και τα δικαστήρια θα υπόκεινται στον έλεγχο της κάθε μιας απο τις ζώνες ξεχωριστά. Η κάθε περιοχή θα έχει δηλαδή τα δικαστήρια και την δικη-της αστυνομία. Απο την άλλη νομοθετική εξουσία διαχωρίζεται σε δυο σώματα, την Άνω και κάτω Βουλη. Τα νομοθετήματα της δεύτερης, που θα εκλέγεται δημοκρατικά κατ' αναλογία πληθυσμου θα υπόκεινται στην έγκριση της πρώτης, η οποία δεν θα εκλέγεται δημοκρατικά, αλλά θα έχει ίση εκπροσώπηση απο μέλη των δυο κοινοτήτων. Μόνο αν η κάτω βουλη παράγει πλειοψηφία δυο τρίτων πάνω σ' ένα νομοσχέδιο δεν θα χρειάζεται η επικύρωση της άνω βουλής. Αλλά και σε μια τέτοια περίπτωση υπάρχει ο πρόεδρος ή ο αντιπρόεδρος, ένας απο κάθε κοινότητα, που θα μπορεί να ασκει το δικαίωμα του βέτο και να ανατρέπει οποιαδήποτε απόφαση της νομοθετικής εξουσίας.

Στην παράγραφο 7 γίνεται αναφορά στην ανάγκη «συνεργασίας» (!) ανάμεσα στα δυο ομοσπονδιακά κράτη στον οικονομικό και εμπορικό τομέα, με βάση τη δημιουργία μιας συντονιστικής υπηρεσίας κάτω απο την κοινή διεύθυνση ενός Τουρκοκυπρίου και ενός Ελληνοκυπρίου. Στο σημείο αυτο υπάρχει μια άμεση σχεδον παραδοχη του διχοτομικού χαρακτήρα του σχεδίου.

Όσο για τις φημολογούμενες παραχωρήσεις στο εδαφικό πεδίο τούτο κατα το σχέδιο θα είναι αντικείμενο διαπραγματεύσεων με βάση τα κριτήρια της βιωσιμότητας, παραγωγικότητας, ιδιοκτησίας, πληθυσμιακών αναλογιών, ασφάλειας (!) και ιστορικών παραγόντων(!). Στη συνέχεια αναφέρεται το πολύκροτο σημείο που προβάλλει η δεξιά ότι «εξυπακούεται πως η Τ/Κ πλευρα θα συμφωνήσει σε σημαντικές προσαρμογες, σε όφελος της Ε/Κ πλευρας». Πουθενά δεν καθορίζεται η έννοια των «σημαντικών αναπροσαρμογών». Απο την άλλη, η πρόταση αυτή αποσκοπει στο να υποβιάσει το κυπριακό πρόβλημα σε πρόβλημα εδαφικών παζαριων.

το σχέδιο προχωρει στη παράγραφο 9 για να κάνει σαφες πως οι πρόσφυγες δεν θα επιστρέφουν.

συνέχεια στην 7η σελίδα

ΟΧΙ: ΝΕΕΣ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

Η υποβολή του νέου αμερικάνικου σχεδίου λύσης του κυπριακού αποτελεί συνέχιση της ίδιας ιμπεριαλιστικής πολιτικής για διχοτόμηση της Κύπρου και σαν τέτιο πρέπει να αντιμετωπιστεί απο το λαο.

Η υποβολή του σχεδίου έρχεται σαν φυσική συνέχεια της έντασης της αμερικάνικης πρωτοβουλίας που εκδηλώθηκε με την αποστολή Κλίφφορντ, τις συναντήσεις Μακαρίου-Ντενκας τον Μάρτη 77 και τις ανανεωμένες προσπάθειες των ιμπεριαλιστων για «κλείσιμο» του κυπριακού με την αποστολή Νίμιτς τον Σεπτέβρη 78 και τις διαβουλεύσεις στα Ηνωμένα Έθνη που ακολούθησαν με την ευκαιρία της κυπριακής προσφυγής.

Δεν είναι τυχαίο ότι αυτές οι πρωτοβουλίες εντείνονται σε μια εποχη όπου μπαίνουν τα θεμέλια για την προσέγγιση Αιγύπτου-Ισραήλ με το Κάμφ Νταϊήβιντ μετά το ξεπούλημα του παλαιστινιακού λαου, ενώ τα Αμερικάνικα συμφέροντα στην περιοχή απειλούνται απο την εξέγερση στο Ιρακ, ούτε είναι τυχαίο το γεγονός ότι το σχέδιο υποβάλλεται ενώ το κυπριακό συζητείται στη Γενική Συνέλευση με σκοπο να τορπιλιστεί κάθε προσπάθεια για επιμονη στην επιβολή κυρώσεων πάνω στην Τουρκία.

Η απόφαση που πήρε τελικά η

Γενική Συνέλευση υποστηρίζει αυτήν την άποψη.

Τόσο η υποβολή του σχεδίου και οι λόγοι που την υπέβαλαν δεν έχουν και τόση σημασία όμως. Ο λαος συνήθισε στις αμερικάνικες πρωτοβουλίες και γνωρίζει καλά τί κρύβεται πίσω απο κάθε μια απ' αυτές. Η σημασία του σχεδίου και η σοβαρότητα της νέας κατάστασης που δημιουργείται και που άρχισε κιόλας να προκαλει τεράστιες ανησυχίες στον κυπριακο λαο βρίσκεται κάπου αλλου βρίσκεται στο κλίμα συμβιβασμου και υποχωρητικότητας που εδώ και αρκετο καιρο καλλιεργείται στην Κύπρο και που τελευταία εντάθηκε ακόμα περισσότερο.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Η κυβέρνηση Κυπριανου, κυβερνώντας στην ουσία χωρίς καμμία δέσμευση απο κανένα και χωρίς μίνιμουμ πρόγραμμα, εμμένει στη κενη συνθηματολογία τού μακροχρόνιου ενώ έρχεται στην πράξη να τον τορπιλλήσει. Ετσι διατηρεί κι υποστορί-

ζει τις υφιστάμενες κοινωνικο-οικονομικές δομες που κάθε άλλο παρα προωθουν τον αγώνα. Η εργατική τάξη καταπιέζεται ολο και περισσότερο ενώ τελευταία σε μια συντονισμένη ενέργεια έρχονται κυβέρνηση και εργοδότες να καλέσουν τους εργάτες να σφίξουν ακόμα πιο πολυ τις ζώνες και να ξεχάσουν τα αιτήματα τους για το καλο του τόπου (διάβαζε τη διατήρηση και αύξηση των ψήλων επιπέδων κέρδους του ιδιωτικού κεφαλαίου). Αντι λοιπον να στρατεύονται οι οικονομικοί πόροι στην υπηρεσία ενός πραγματικού αγώνα η κυβέρνηση παίρνει το μέρος

των εργοδωτων που αφήνεται ανενόχλητοι στη συνέχιση του «οικονομικού τους θαύματος».

Μια σειρά απο άλλα λαϊκα αιτήματα απαραίτητες προϋποθέσεις για την διεξαγωγή κι επιτυχία ενός εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα καταπατούνται ή μένουν στο ράφι. Κατονομάζουμε απλως μερικά γιατί τα αναλύσαμε απο τις στήλες αυτές δεκάδες φορές: κάθαρση, λαϊκη πολιτοφυλακη αμυντική θεωράκιση, σωστη προσέγγιση των τουρκοκυπριακών μαζων για ένα κοινό αντικατοχικό μέταπο επικράτηση δημοκρατικών διαδικασιων (δημοτικές και κοινοτικές εκλογες, απλη αναλογική, τέρμα στις βρωμοδουλειες της ΚΥΠ και τις διακρίσεις σε βάρος αριστερων κλίμα προσλήψεις και προαγωγες στη δημόσια υπηρεσία και αλλου κλπ). Ανκαι το κόμμα του κ. Κυπριανου δεν πήρε ακόμα επίσημη θέση πάνω στο σχέδιο, φημολείται ότι μερίδα του ΔΗ.Κ.() δέχεται το σχέδιο η αμφιταλαντεύεται.

Όποια και νάναι η κατάσταση το γεγονός παραμένει ότι καμμία ενέργεια του κυβερνώτων κόμματος δεν οδηγεί σε άλλες διαδικασίες εκτος απο τις διαπραγματεύσεις για επιδίωξη κάποιου συμβιβασμου, ενώ παράλληλα καλλιεργείται τέτιο κλίμα ανάμεσα στον κυπριακο λαο.

συνέχεια στην 7η σελίδα.

Σ.Ν. ΕΔΕΝ ΛΕΜΕΣΟΥ: ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΕΔΕΙΞΕ ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΟΡΦΕΣ ΠΑΛΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ

Στις 17 του Νιόβρη έγινε στη Λεμεσο, απο την Σ.Ν ΕΔΕΝ Λεμεσου, μπροστα απο την πλατεία του Διοικητηρίου εκδήλωση-θύμησης για την εξέγερση του Πολυτεχνείου της Αθήνας. Γι' αυτο τον σκοπο η Σ.Ν ΕΔΕΝ κυκλοφόρησε αφίσια που τοιχοκολλήθηκε σε όλη την πόλη, τοποθέτησε μεγάλα κόκκινα πανω που καλούσαν τον λαο στη συγκέντρωση σε διάφορες τοποθεσίες της πόλης. Κυκλοφόρησε επίσης προκήρυξη σχετικά με την εκδήλωση που ριχτηκε ή δόθηκε την μέρα της εκδήλωσης.

Στες 17 του Νιόβρη, το απόγευμα, η πλατεία μπροστα απο το Διοικητήριο άλλαξε μορφη, τα μεγάλα κόκκινα πανω της ΣΝ ΕΔΕΝ, η επαναστατική μουσική που μεταδιδόταν απο τα μεγάφωνα, ήταν αρκετα για να πείσουν το λαο ότι η εκδήλωση αυτή ήταν κάτι το διαφορετικό απο τες συνθιτισμένες ρουτινιάρικες εκδηλώσεις διαφόρων νεολαίων με «φιλελεύθερες» θέσεις ή με ρεφορμιστικές τάσεις.

Η εκδήλωση άνοιξε με ομιλία απο συναγωνιστη της Επαρχιακής Οργάνωσης Λεμεσου που αναφέρθηκε στη εξέγερση του Πολυτεχνείου και την σημερινη κατάσταση στη Κύπρο, την Ελλάδα και άλλες χώρες που διεξάγουν εθνικοαπελευθερωτικό ή ταξικό αγώνα, ή και τα δυο. Προβλήθηκε επίσης η ταινία ντοκουμέντο του Λάμπρου Παπαδημητράκη σχετικά με την εξέγερση. Στην εκδήλωση διαβάστηκε η προκήρυξη της Σ.Ν ΕΔΕΝ Λεμεσου.

Απο πλευρας επιτυχίας, η συμμετοχη του λαου αριθμικά ήταν μεγάλη και αυτο δείχνει ότι ο λαος ξέρει ποιοί είναι αυτοι που πρέπει να τιμουν την εξέγερση του Πολυτεχνείου. Έντονη αντίδραση στους παρευρισκομένους έδωσε η μεγάλη αριθμικά παρουσία οργάνων της τάξης (με στολη και με πολιτικά) που σύμφωνα με πληροφορίες μας η παρουσία των οργάνων της τάξης δικαιολογούσε τον φόβο για «εξτρεμιστικές» πράξεις απο μέλη της Σ.Ν.Ε.ΔΕΝ.

ΚΩΣΤΑΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ
Αδέλφια, σύντροφοι,
Συμπληρώνονται φέτος πέντε χρόνια απο τη λαϊκή εξέγερση στο Πολυτεχνείο της Αθήνας ενάντια στον Αμερικάνικο ιμπεριαλισμο και τους τότε πληρεξουσίου-τους στην Ελλάδα. Την στρατιωτική χούντα. Μιας εξέγερσης που έπαιξε καταλυτικό ρολο στη πτώση της χούντας και έγινε ένα νέο ξεκίνημα για την παραπέρα ανάπτυξη του αντιιμπεριαλιστικού αγώνα στον Ελληνικό χώρο.

Με την επιδείνωση της κρίσης του καπιταλισμου στην Ελλάδα, ένα χρόνο μετα την εξέγερση επιχειρήται η ψευδοφιλελευθέρωση του συστήματος με την εγκαθίδρυση μιας αρρωστημένης αστικής δημοκρατίας.

Κατα τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος μετα την «αλλαγή» μέχρι σήμερα, η κυβέρνηση και τα όργανα της άλλοτε έμμεσα («αντιτρομοκρατικό» νομοσχέδιο) και άλλοτε άμεσα (βίαιη προσπάθεια καταστολής απο τα όργανα του κράτους των των εργατικών κινητοποιήσεων ενάντια στο αντιεργατικό νομοσχέδιο της Κυβέρνησης του Ιούνη του 1976, συλλήψεις λαϊκών αγωνιστων με κατηγορίες για δήθεν προπαρασκευη «τρομοκρατικής» δράσης) προσπάθει να αστυνομήσουν και να χτυπήσει το επαναστατικό κίνημα. Για την επίτευξη τούτου του σκοπου χρησιμοποιείται προς

το παρον η αστυνομία ενω συνάμα γίνεται αναφορά για επέμβαση του στρατου σε περιπτώσεις διαμαρτυρίας του λαου. (Η Καραμανλής ή Τάνκς).

Γίνεται επίσης προσπάθεια συντονισμού των ενεργειων με τα αστυνομικά καθεστώτα της Ευρώπης για τη δήθεν καταστολή της «τρομοκρατίας».

Μια άλλη διαπίστωση όμως είναι ότι τα διάφορα καταπιεστικά συστήματα άρχισαν να ξεφτουν και αποδίδονται σε μια εκστρατεία επιβίωσης με τις πιο σιχαμερες μέθοδες καταστολής των επαναστατικών δυνάμεων. Σήμερα όσο ποτε άλλοτε είναι αναγκαία η μαχητική πάλη για την συντριβή-τους. Η εξέγερση στο Πολυτεχνείο έδειξε μια απο τις πολλές μορφες δυναμικής πάλης

ενάντια στον ιμπεριαλισμο, ενάντια στη καταπίεση. Ο μαχητικός αγώνας παραμένει και έχει γίνει ακόμα πιο απαραίτητη προϋπόθεση για την εξάλειψη κάθε μορφης καταπίεσης.

Η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ πάντα έτοιμη για νέους αγώνες εκφράζει την αλληλεγγύη-της σ' όλα τα επαναστατικά κινήματα και οργανώσεις που μάχονται ενάντια στην καταπίεση, στη Τουρκία ή την Περσία, τη Λατινική Αμερική ή την Εβρώπη, τη Νότια Αφρική ή τη Μέση Ανατολή. Με συνεχη πάλη θα αγωνισθούμε εναντια στο διεθνη ιμπεριαλισμο, ενάντια σε κάθε μορφης καταπίεση, δίπλα απο τις επαναστατικές δυνάμεις όλου του κόσμου. Το Πολυτεχνείο είναι μια πηγη έμπνευσης για μαχητικό αγώνα.

■ΖΗΤΩ Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΛΑΟ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ.

■ΖΗΤΩ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΜΟΡΦΗΣ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ
■ΖΗΤΩ Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

■ΟΛΟΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΤΑΞΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ.
Σ.Ν. ΕΔΕΝ ΛΕΜΕΣΟΥ

Έπρεπε νάρθει ο Νιόβρης

«Τότε τους ξεχάσατε-Σήμερα γιατί τους κλαίτε;» Πάνω σε μια κόλλα χαρτι τα γράμματα τούτα συνθέτουν το δράμα και το παρόνο μιας καρδιας, απο εκείνες τις ξεχωριστες καρδιες που πόνεσαν τόσο πολυ κείνο το Νιόβρη, που πίστεψαν στην ζωη τόσο πολυ που αδιαφόρησαν για το θάνατο, που έκαναν το αίμα-τους ποτάμι για να πνίξει το φασισμο εκείνης της φρικτης νύκτας.

Καρφωμένο πάνω στη πύλη της τιμης και της αξιοπρεπείας, το χαρτι και η ερώτηση που φέρει πάνω-του είναι το ποιο αμείλικτο κατηγορω γι' αυτους: που δειλίασαν μπροστα στους σιδερόφρακτους — που ένοιωσαν την καρδια-τους να μικραίνει ξαφνικά μπροστα στο μεγάλο της καρδιας τόσων παιδιων που αφήσαν τα πάντα — αυτους που έμειναν απλοι θεατες και «ουδέτεροι» μπροστα σ' αυτους που «τρελλάθηκαν» ξαφνικά και φώναζαν για Ψωμι — Παιδεία — Ελευθερία. Γι' αυτους που σκέφτηκαν το τομάρι-τους και δέκτηκαν την ήττα ενω κάποια παιδια οπλισμένα με τη πίστη στο μέλλο πίστεψαν ότι «Απόψε πεθαίνει ο φασισμος»

Μια κραυγη, ένας πόθος που έμεινε στο μέσο. Στο μέσο γιατί δεν τον φώναζαν όλοι, γιατί δεν τον ένοιωσαν όλοι.

Γιατι μόνο για «τρελλους» με ανοικτα πουκάμισα και γυμνα στήθη μπροστα στις κρύες νατοϊκες μπουκες των τάνκς της βορειατλαντικής προστάτιδας συμμαχίας είχε σημασία.

Είχε σημασία μέχρι που οι ερπύστριες του «ελεύθερου κόσμου» σκόρπισαν την ελευθερία διαλύοντας τα κορμια των παιδιων που ζητούσαν κάτι που ονομάζεται Ελευθερία, κάτι που δεν έχει καμμία σχέση ούτε με κράνη, ούτε γκλόμπς ούτε δακρυγόνα ούτε τάνκς και ούτε χούντες και ανδρείκελα.

Έμμεσα μόνο τα αποτελέσματα της θυσίας του Πολυτεχνείου. Άμεσα αποτελεσμα δεν είχε, το ομολογουν οι

ιδιοι οι φοιτητες, οι ιδιοι οι επαναστάτες της 17ης Νοεμβρίου.

Και δεν είχε άμεσα αποτελέσματα γιατί κάτι έλειπε. Ο λαος, ο εργάτης και αγρότης προπαντος, έμειναν απλοι θεατες. Ασύνδετος και ανοργάνωτος, ο λαος με το φοιτητικό κίνημα του 73.

Οι φοιτητες ήταν οπωσδήποτε η πρωτοπορεία. Άλλα μια πρωτοπορεία δεν μπορεί να κερδίσει ένα αγώνα, μια επανάσταση που θα φέρει την αλλαγή. Χρειάζεται μαζική συμμετοχη όλων των λαϊκών δημοκρατικών στραμάτων του λαου με ταξική συνείδηση ότι καμμία εξουσία προερχόμενη απο αστικά και καπιταλιστικά στεγανα δεν μπορεί να δώσει λύση στα προβλήματα-τους γιατί απλούστατα αυτη τα δημιουργει.

Σήμερα, πέντε χρόνια μετα τη σφαγή του Πολυτεχνείου. Δεν αρκει να θυμηθούμε την θυσία και να την εμαρουμε με συγκεντρώσεις και τελετες. Ούτε να γράψουμε ποιήματα και επιστολες για την επέτειο. Ούτε να θαυμάσουμε τους ήρωες του Νιόβρη. Προπαντως να μην τους κλάψουμε.

Μόνο ένα να κάνουμε. Να ρωτήσουμε τη συνείδηση μας, όση μας έμεινε αν νοιώθει ήσυχη μπροστα στη θυσία. Αν αναγνωρίζει ότι ο αγώνας των «τρελλων» παιδιων που τάβαλαν με τα τάνκς συνεχίζεται. Αν η θυσία-τους χρειάζεται δικαίωση. Αν κατάφεραν, εκείνα τα παιδια να μας δώσουν λίγη απο τη δική-τους «τρέλλα» για δικαιοσύνη.
συνέχεια στην 6η σελίδα

ΕΚΦΡΑΣΗ

ΟΙ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΤΟΥ ΝΤΕΚΤΑΣ

Οι παραιτήσεις των υπουργών του Ντεκτας αντανάκλουν τη βαθειά κρίση που μαστίζει την τουρκοκυπριακή κοινότητα. Η κρίση έχει δυο βασικές πτυχές: από τη μια η οικονομία στα κατεχόμενα αδυνατεί να προσφέρει λύση στα άμεσα καθημερινά προβλήματα των εργαζομένων ενω στις κορυφές της εξουσίας η διαφθορά έχει γίνει φυσιολογικό φαινόμενο. Από την άλλη η πολιτική κρίση στην Τουρκία μεταφέρεται αυτούσια και στην Κύπρο. Ολοένα και πιο αποτελεσματικά ο αγώνας των τουρκοκυπριακών μαζών συνδέει τις οικονομικές και τις πολιτικές διεκδικήσεις, κάθε απεργία συνδυάζει την απαίτηση για καλύτερα μεροκάματα με ριζικές κοινωνικές αλλαγές. Αυτή η διάθεση των μαζών σπρώχνει την αντιπολίτευση σε δυναμικές απαιτήσεις για τον παραμερισμό του Ντεκτας. Το ίδιο το κόμμα του Ντεκτας χάνει το έδαφος κάτω από τα πόδια του και οι διάφοροι παράγοντες του προσπαθούν τρομοκρατημένοι να σώσουν ο καθένας τον εαυτό του. Είναι φυσικά κάπως νωρίς να μιλούμε για άμεση κατάρρευση του καθεστώτος Ντεκτας, όμως τα πρώτα σοβαρά ρήγματα φαίνονται ξεκάθαρα. Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση πρέπει να αναμένεται μια νέα άνοδος του αγώνα των Τουρκοκυπριακών μαζών.

ΠΑΤΣΑΛΙΔΗΣ ΚΑΙ ΛΙΤΟΤΗΤΑ

Η συνέντευξη του Υπουργού οικονομικών κ. Πατσαλίδη στη τηλεόραση είναι ενδεικτική της νοοτροπίας που επικρατεί για την αντιμετώπιση των οικονομικών προβλημάτων που απειλούν την Κύπρο. Αφού το «οικονομικό θαύμα» αποδείχτηκε κούφια προπαγάνδα οι εργαζόμενοι καλούνται για άλλη μια φορά να υποστούν θυσίες για το «καλο του τόπου». Η πραγματικότητα είναι ότι αφού οι κεφαλαιοκράτες έκαναν τεράστια κέρδη στη ράχη της εργατικής τάξης θέλουν να συνεχίσουν την εκμετάλλευση με την ίδια ένταση. Στις σημαντικές συνθήκες αυτο μπορεί μόνο να γίνει αν το πραγματικό εισόδημα των εργαζομένων μειωθεί. Κι αυτό ακριβώς προσπαθεί η κυβέρνηση να πετύχει με τα σχέδια της για «μέτρα λιτότητας». Είναι ωστόσο δύσκολο να φανταστούμε τους εργάτες να δέχονται παθητικά την παραπέρα μείωση του βιωτικού τους επιπέδου μετά από τόσες θυσίες τη στιγμή ακριβώς που περίμεναν μια βελτίωση της κατάστασης της Πολυ περισσότερο όταν έχει γίνει πια καθαρό πως οι επιχειρηματίες όχι μόνο δεν έκαναν «θυσίες» αλλά θησαύρισαν στο όνομα του αγώνα.

ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

Τη στιγμή ακριβώς που το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ συζητούσε την προσφυγή της Κύπρου για λήψη μέτρων για την εφαρμογή των ψηφισμάτων των Η.Ε. οι ΗΠΑ «έκλεψαν» την παράσταση προτείνοντας σχέδιο για την επανένταξη των ενδοκυπριακών συνομιλιών. Το σχέδιο δεν είναι μια απλή «παγίδα» που στήθηκε έντεχνα από τους ιμπεριαλιστές: Αποτελεί στην πραγματικότητα το μάξιμουμ που μπορεί η Κυπριακή αστική τάξη να πετύχει μέσα από τα διπλωματικά της παζαρέματα. Γι' αυτό άλλωστε και η τεράστια σημασία που δόθηκε στο σχέδιο και η υποστήριξη του από την Κυπριακή δεξιά. Μέσα σε καπιταλιστικά πλαίσια μέσα στο πλέγμα της εθνικής αντιπαράθεσης αναπόφευκτα ένα παρόμοιο αν όχι αυτο το ίδιο σχέδιο θα δώσει τη λύση μια λύση διχοτομική μια λύση ιμπεριαλιστικής εξάρτησης. Για την εργατική τάξη όμως ο καπιταλισμός δεν αποτελεί τη βάση της ανάλυσης της: χρειάζονται τολμηρές πρωτοβουλίες της αριστερας για αγώνα ενάντια στη διχοτόμηση ενάντια στον ιμπεριαλισμό ενάντια στην εκμετάλλευσή στη βάση ενός ταξικού μετώπου ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων εργαζομένων. Μόνο τότε μπορούμε να ελπίζουμε για κάτι καλύτερο από το Αμερικάνικο σχέδιο.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΚΑΙ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗ
ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ

Ο αγώνας των τουρκοκυπρίων φοιτητών στο Λονδίνο

Πραγματοποιήθηκε πικετοφορία από τουρκοκυπρίους φοιτητές έξω από τα γραφεία του «τουρκοκυπριακού ομοσπονδίου κρατιδίου» στο Λονδίνο.

Η πικετοφορία ήταν το αποκορύφωμα μιας σειράς εκδηλώσεων εναντίον του κρατιδίου ΝΤΕΚΤΑΣ που άρχισε με 3-ήμερη απεργία πείνας από ομάδα 8 ατόμων. Κατά την διάρκεια της απεργίας πείνας οι τουρκοκύπριοι ετοιχοκόλησαν συνθήματα στους τοίχους του οικήματος της ομοσπονδίας τους και διαμοίραζαν φυλλάδια εξηγώντας τους λόγους της ενεργείας τους αυτής.

Αιτήματα των τουρκοκυπρίων φοιτητών ήταν η παροχή φοιτητικού επιδόματος, δημιουργία φοιτητικών ξενόγων ώστε να μπορούν οι φοιτητές να βρουν στέγη με χαμηλό ενοίκιο και να ληφθούν τα απαραίτητα μέτρα ώστε η εκπαίδευση να είναι δικαίωμα και όχι πρόνομο ορισμένων πλουσίων.

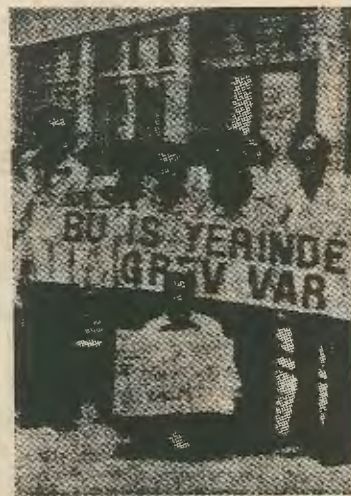
Βασικός σκοπός των εκδηλώσεων όπως είπαν οι

ΠΡΙΟΙ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΟΚΥΠΡΙΟΙ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ» και «ΚΥΠΡΟΣ ΕΝΙΑΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ».

Στην διακήρυξη που κυκλοφόρησαν οι τουρκοκύπριοι αναφέρουν το εξής:

Η χώρα μας Κύπρος υπήρξε πάντα μια αποικία ή ημιαποικία. Σήμερα είναι και τα δυο. Ο λαός υποφέρει κάτω από την ωμή κατάκτηση της χώρας από τους ιμπεριαλιστές, απ' ευθείας ή μέσω των αντιπροσώπων τους. — Οι Κύπριοι φοιτητές δεν έχουν την δυνατότητα να μορφωθούν στον τόπο τους για τον λόγο ότι πανεπιστήμιο στην Κύπρο δεν υπάρχει.

Η ύπαρξη πανεπιστημίου στην Κύπρο θα έλυε κάπως το πρόβλημα αλλά αυτό θα ήταν εναντίον της οικονομικής ολιγαρχίας και θα έωνε τους κυπρίους από διάφορες εθνότητες, πράγμα που θα έσπαζε την πολιτική του «Διαιρεί και βασίλευε»

M.B. αυτο είναι αδύνατο γιατί από την μια υπάρχουν οι καταπιεστικοί νόμοι της Ιμπεριαλιστικής μπουρζουαζίας για άδεια εργασίας από την άλλη το ύψος των διδάκτρων και το υψηλό κόστος ζωής. Έτσι οι φοιτητές αναγκάζονται να εργάζονται κάτω από άθλιες συνθήκες και για πολλές ώρες χωρίς καμία προστασία με χαμηλά μεροκάματα. Πολλές φορές δε οι φοιτητές για να μπορέσουν να αντεπεξέλθουν στις οικονομικές υποχρεώσεις αναγκάζονται να εγκαταλείψουν το σχολείο.

τουρκοκύπριοι είναι να αποδείξουν την αδυναμία της κλίμας Ντεκτας να λύσει τα προβλήματα των τουρκοκυπρίων και να τονίσουν οι οικονομικές διακρίσεις που προωθεί ο Ντεκτας και η κυβέρνηση-του.

Στην πικετοφορία που κράτησε περίπου 4 ώρες πήραν μέρος 35 περίπου τουρκοκύπριοι. Σ' αυτήν πήραν επίσης μέρος και ελληνοκύπριοι φοιτητές, για συμπαράσταση η δε ανταπόκριση των τουρκοκυπρίων στο βήμα αυτο ήταν ενθουσιώδεις. Από την στιγμή που παρουσιάστηκε στην πικετοφορία τα συνθήματα τους ήταν πιο καθαρά και δυνατά όπως «ΤΟΥΡΚΟΚΥ-

πολιτική που χρησιμοποιήθηκε από τους ιμπεριαλιστές για να μοιράσουν την Κύπρο.

Ως εκ τούτου οι κύπριοι φοιτητές πρέπει να συμπληρώσουν την εκπαίδευσή τους στο εξωτερικό. Όμως η ευκαιρία αυτή περιορίζεται σε μια δράκα φοιτητές από πλούσιες οικογένειες. Η εργατική τάξη της Κύπρου μόλις και καταφέρνει να κερδίσει το ψωμί της και έτσι δεν περισσεύει τίποτε για να στείλουν στα παιδιά τους στο εξωτερικό. Έτσι οι φοιτητές από εργατικές οικογένειες πρέπει να εργάζονται για να καλύπτουν τα έξοδα των σπουδών τους.

Στην περίπτωση δε της

Στην προσπάθεια τους να λύσουν τα οικονομικά και φοιτητικά προβλήματα και για αγώνα για τα δημοκρατικά δικαιώματα-τους οι τουρκοκύπριοι οργανώνονται γύρω από τον ΙΚΤΟΦ (ομοσπονδία Τουρκοκυπρίων Φοιτητών στην M.B.)

Από την ημέρα της ίδρύσεως-του πριν 5 χρόνια ο ΙΚΤΟΦ αγωνίζεται για την δίκαια υπόθεση των τουρκοκυπρίων φοιτητών, για Δημοκρατία και ελευθερία. Στην προκειμένη περίπτωση ζητά το δικαίωμα κάθε Κύπριου φοιτητή να παίρνει φοιτητικό επίδομα κατά την διάρκεια των σπουδών-του.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΤΟΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟ «ΣΤΡΟΒΟΛΟΣ 2»

Πριν μερικές μέρες επισκεφθήκαμε τον Συνοικισμό Στροβόλου 2, με σκοπό να δούμε απο κοντά τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι πρόσφυγες-μας και να συζητήσουμε μαζί-τους τα διάφορα προβλήματα που αντιμετωπίζουν. Από την συζήτηση που είχαμε με ανθρώπους του Συνοικισμού, σχηματίσαμε μια εικόνα η οποία διαφέρει από εκείνο που μερικοί αρμόδιοι προσπαθούν να παρουσιάσουν. Τα προβλήματα που έχουν ν' αντιμετωπίσουν αυτοί οι άνθρωποι είναι πολλά και ποικίλα, και φαίνεται ότι δεν θ' απασχολήσουν στο άμεσο μέλλον την κυβέρνηση, που επαναπαύεται πιστεύοντας ότι έχει ήδη βολέψει αρκετούς από τους πρόσφυγες.

Όσον αφορά το πολιτικό πρόβλημα, οι πρόσφυγες είναι σαφείς και τα λένε (έξω από τα δόντια). Είναι αποφασισμένοι να μην δεχτούν συμβιβαστικές λύσεις, απ' όπου κι αν προέλθουν. Αρκετά λάθη έχουμε κάνει, μας είπαν χαρακτηριστικά, ακόμα και ο Μακάριος έχει κάνει θανάσιμες υποχωρήσεις, και θα πρέπει εμείς τώρα να επανορθώσουμε).

Προβλήματα του συνοικισμού

Η διαπίστωση μας είναι ότι ο συνοικισμός αυτός έχει κτιστεί εντελώς πρόχειρα και όπως χαρακτήριστά μας είπε κάποιος πρόσφυγας μέλος της τοπικής επιτροπής του συνοικισμού, «έχει αφηθεί στο έλεος-τους».

Σαν κύριο και χαρακτηριστικό πρόβλημα είναι το άβολο πολεοδομικό σχέδιο πάνω στο οποίο έχει βασιστεί το κτίσιμο του συνοικισμού. Έχουν δημιουργηθεί αδιέξοδα και έχουν έτσι απομονωθεί αρκετά σπίτια από τους δρόμους, πράγμα το οποίο δημιουργεί προβλήματα για τους κατοίκους εδώ, ιδίως για τις νοικοκυρές οι οποίες έχουν να διανύουν ολόκληρες αποστάσεις κουβαλώντας φορτία από τα καταστήματα. Εδώ θα πρέπει ν' αναφέρουμε ότι και τα 15 καταστήματα βρίσκονται στην μία άκρη του συνοικισμού, πράγμα το οποίο καθόλου δεν εξυπηρετεί γιατί οι αποστάσεις είναι πολύ μεγάλες.

Έχουν εισήγηση, μέσω της τοπικής επιτροπής, στην Πολεοδομία για το κτίσιμο ή επέκταση καταστημάτων στο κέντρο του συνοικισμού. Μέχρι στιγμής δεν έχει γίνει τίποτε, μ' όλο που το σχετικό κονδύλι έχει εγκριθεί.

Όλα σχέδια τα οποία του συνοικισμού παρουσιάζουν τεράστια ελαττώματα και κατ' ανάγκη δημιουργούνται προβλήματα για τους ανθρώπους που τα κατοικούν.

Οι πλακές όλων σχεδόν των σπιτιών έχουν γίνει με μειωμένα υλικά - δεν ξεφύραμε ποιος φταιει για τούτο, οι αρμόδιοι της Πολεοδομίας ή οι εργαλάβιοι οι οποίοι είχαν αναλάβει το κτίσιμο έτσι ώστε το καλοκαίρι δημιουργούνται σχισμές και τον χειμώνα οι κάτοικοι έχουν να παλεύουν με τα νερά της βροχής που πλημμυρίζουν τα επάνω δωμάτια των σπιτιών. Αλλα δεν είναι μόνο αυτό. Τα νερά της βροχής πλημμυρίζουν τα σπίτια και από τις αυλές, αφού στις περισσότερες περιπτώσεις είναι κάτω από την επιφάνεια της γης.

Άλλο πρόβλημα είναι και τα νεποδίστα του νερού τα οποία βρίσκονται απομονωμένα στις οροφές των σπιτιών και τα οποία κανένας δεν μπορεί να ελέγξει και να καθαρίσει. Από αυτά τα νεποδίστα είναι υποχρεωμένοι να προμηθεύονται το πόσιμο νερό.

Καμμία πρόνοια δεν υπήρξε για την ασφάλεια των σπιτιών αφού όλα ξεκληρίζονται μ' ένα και μόνο κλειδί.

Όπου υπάρχουν πεζοδρόμια έχουν γεμιστεί με σπασμένο τσασκίλι, πολύ δύσκολο στο περπάτημα, ιδίως όταν καλύπτει μεγάλες αποστάσεις. Οι κάτοικοι είχαν εισηγήσει στους αρμόδιους να καλυφτεί με ασφάλτο ή τούλαχιστον να κυλινδριστεί, τίποτε δεν έχει γίνει στα δύο χρόνια που κατοικείται ο συνοικισμός.

Κατά τόπους έχουν δημιουργηθεί μικροί χώροι οι οποίοι πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για πάρκα αλλά το μόνο που κατορθώθηκε είναι να πνιγούνται τα σπίτια από τα χόματα που έχουν τοποθετηθεί εκεί.

Στα περισσότερα από τα σπίτια του συνοικισμού, που βρίσκονται πιο ψηλά από την επιφάνεια της γης, θα πρέπει να κτιστούν 3 ή και 4 σκαλοπάτια. Φαίνεται όμως ότι οι αρμόδιοι της κυβέρνησης το θεωρούν σαν πολυτέλεια και το έχουν ξεχάσει εντελώς.

Οι κάτοικοι του συνοικισμού ταλαιπωρούνται από την έλλειψη κέντρου νεότητος το οποίο, όπως μας είπαν πολλά νέα παιδιά, θα έλκε το πρόβλημα της ψυχαγωγίας και θα επρόφερε υγιεινή απασχόληση σ' αυτούς.

Πολλοί νέοι σκοτώνουν τις ώρες τους μέσα στα καφενεία και στα σφαιριστήρια ζοδεύοντας λεφτά, μη έχοντας υπαλλακτική λύση.

Το κέντρο, προνοεί για χώρο για τις διάφορες εκδηλώσεις, νηπιαγωγείον, που θα είναι μια τεράστια ανακούφιση για τις εργαζόμενες βιβλιοθήκες και ακόμα χώρο για συζήτηση μεταξύ των νέων.

Παρ' όλο που τόσα προβλήματα θα επιλύθουν με την ανέγερση του κέντρου, εν τούτοις καθυστερείται εδώ και πολύ καιρό και φαίνεται ότι μόλις προς το τέλος του χρόνου θα είναι έτοιμο για χρησιμοποίηση.

Η τοπική επιτροπή του συνοικισμού έχει κάνει αρκετές επαφές με τους αρμόδιους της κυβέρνησης, και μ' όλο που, όπως μας δήλωσαν οι ίδιοι, είχαν προσφερθεί να εργαστούν εθελοντικά για την αποπεράτωση του κέντρου, οι ίδιοι οι αρμόδιοι αρνήθηκαν να το δεχθούν σαν λύση.

Ένα άλλο πρόβλημα αποτελούν για τους πρόσφυγες του

συναικισμού οι διάφορες φάρμες, οι οποίες έχουν δημιουργηθεί πριν το κτίσιμο του συνοικισμού από κατοίκους του Στροβόλου. Έχουν γίνει ενέργειες από την τοπική επιτροπή του συνοικισμού προς το Συμβούλιο βελτιστώσεως Στροβόλου για μετακίνηση των φάρμων. Η απάντηση ήταν ότι θα πρέπει η κυβέρνηση να αποζημιώσει τους κατόχους για την μετακίνηση. Έτσι το πρόβλημα μένει άλυτο και οι κάτοικοι υποφέρουν από τα εκατομμύρια, μύγες που σκάνονται από εδώ ιδίως το καλοκαίρι και αποτελούν κίνδυνο για την υγεία των κατοίκων.

Σχέσεις μεταξύ των προσφύγων.

Ο συνοικισμός Στροβόλου 2 είναι αρκετά μεγάλος και κατοικείται από 4.000 σχεδόν πρόσφυγες οι οποίοι προέρχονται, ως επί το πλείστον, από την επαρχία Κερύνειας και μερικοί από την επαρχία Αμμοχώστου.

Οι σχέσεις όμως μεταξύ τους είναι πολύ καλές γιατί όπως μας είπαν «μας ενώνει το κοινό πρόβλημα».

Είναι γεγονός ότι οι προτάσεις που είχαν δοθεί από την Τουρκοκυπριακή ηγεσία σχετικά με την επιστροφή στην πόλη της Αμμοχώστου, οι οποίες βασικό σκεπτικό είχαν να αποπλανήσουν τόσο τους Ελληνοκύπριους πρόσφυγες όσο και τον υπόλοιπο κόσμο είχαν συμβάλει στο να δημιουργηθεί κάποιος διχασμός μεταξύ των προσφύγων, γιατί μερικοί Βαρωνιώτες είχαν πιστέψει ότι η κυβέρνηση θα έπρεπε να αποδεχτεί αυτή την πρόταση, ενώ οι Κερυνιώτες ήσαν ανένδοτοι, πιστεύοντας στην επιστροφή όλων των προσφύγων και αντιμεταπιζώντας έτσι το προσφυγικό πρόβλημα πάνω σε γενική και σωστή βάση. Η χάρση φιλίας φυσικά των Βαρωνιωτών έχει μετατραπεί σε απόσταση του ήθικου γιατί και οι ίδιοι έχουν καταλάβει την υπερβολική βουβία με την οποία έχει προταθεί η επιστροφή-τους για το ότι δηλ. ο Ντεκας το χρησιμοποιεί σαν κάλπο για να κερδίσει συμπάθεια και υποστήριξη. Από την άλλη έχουν πειστεί ότι αυτή η επιστροφή θα σήμαινε μόνο φυλάκιση και καταπίεση για τους πρόσφυγες που θα επέστρεφαν, χωρίς κανένας να μπορεί να εγγυηθεί ότι δεν θα εκδιώκονταν ξανα από τον τόπο τους.

Η διαμονή-τους στο συνοικισμό, τους δημιουργεί οποσδήποτε πολλά ψυχολογικά προβλήματα, γιατί νοιάζουν ότι αποτελούν μ' έναν από τους κατοίκους. Σ' αυτό συμβάλει και η λανθασμένη αντιμετώπιση των μεγάλων προβλημάτων των προσφύγων, τσόν εκ μέρους της κυβερνητικής πλειοψηφίας όσο και εκ μέρους ενός μέρους του υπόλοιπου λαού.

Την διαμονή-τους οι πρόσφυγες εδώ στον συνοικισμό την θεωρούν προσωρινή και κανένας δεν τους πείθει ότι θα μπορούσαν να ξεχάσουν το πάτρωνο-κατοικία. Χαρακτηριστικά μας λένε: «Δεν μπαίνει εδώ θέμα παρουσίας ή μη. Ο καθένας νοιάζεται δεμένο με τον τόπο που γεννήθηκε και το επηρεάζει που μπαίνει από μερικούς ότι δίδε οι περισσότεροι πρόσφυγες θα προτιμούσαν να μόνουν στα καινούργια σπίτια των συνοικισμών, παρα να επιστρέψουν, πιστεύουμε δεν ισχύει για κανένα πρόσφυγα».

Μιλήσαμε με τους πρόσφυγες-μας και για τον χειρισμό του πολιτικού προβλήματος από μέρους της Κυβέρνησης. Με όσον το δυνατόν μιλήσαμε, πιστεύουμε ότι ο χειρισμός του προβλήματος από την κυβέρνηση δεν ήταν αυτός που έπρεπε να ήταν. Πιστεύουν ότι έχει ξεφύγει αρκετά από την σωστή γραμμή τσόν η τωρινή κυβέρνηση όσον και ο Μακάριος, που λανθασμένα έχει κάνει τον «δύνηρο συμβιβασμό», δεδομένου ότι ο χειρισμός των προβλημάτων είναι ο ίδιος που έχει μετατραπεί σε απόσταση του ήθικου γιατί και οι ίδιοι έχουν καταλάβει την υπερβολική βουβία με την οποία έχει προταθεί η επιστροφή-τους για το ότι δηλ. ο Ντεκας το χρησιμοποιεί σαν κάλπο για να κερδίσει συμπάθεια και υποστήριξη. Από την άλλη έχουν πειστεί ότι αυτή η επιστροφή θα σήμαινε μόνο φυλάκιση και καταπίεση για τους πρόσφυγες που θα επέστρεφαν, χωρίς κανένας να μπορεί να εγγυηθεί ότι δεν θα εκδιώκονταν ξανα από τον τόπο τους.

Μιλήσαμε με τους πρόσφυγες-μας και για τον χειρισμό του πολιτικού προβλήματος από μέρους της Κυβέρνησης. Με όσον το δυνατόν μιλήσαμε, πιστεύουμε ότι ο χειρισμός του προβλήματος από την κυβέρνηση δεν ήταν αυτός που έπρεπε να ήταν. Πιστεύουν ότι έχει ξεφύγει αρκετά από την σωστή γραμμή τσόν η τωρινή κυβέρνηση όσον και ο Μακάριος, που λανθασμένα έχει κάνει τον «δύνηρο συμβιβασμό», δεδομένου ότι ο χειρισμός των προβλημάτων είναι ο ίδιος που έχει μετατραπεί σε απόσταση του ήθικου γιατί και οι ίδιοι έχουν καταλάβει την υπερβολική βουβία με την οποία έχει προταθεί η επιστροφή-τους για το ότι δηλ. ο Ντεκας το χρησιμοποιεί σαν κάλπο για να κερδίσει συμπάθεια και υποστήριξη. Από την άλλη έχουν πειστεί ότι αυτή η επιστροφή θα σήμαινε μόνο φυλάκιση και καταπίεση για τους πρόσφυγες που θα επέστρεφαν, χωρίς κανένας να μπορεί να εγγυηθεί ότι δεν θα εκδιώκονταν ξανα από τον τόπο τους.

Μιλώντας με τους πρόσφυγες-μας και για τον χειρισμό του πολιτικού προβλήματος από μέρους της Κυβέρνησης. Με όσον το δυνατόν μιλήσαμε, πιστεύουμε ότι ο χειρισμός του προβλήματος από την κυβέρνηση δεν ήταν αυτός που έπρεπε να ήταν. Πιστεύουν ότι έχει ξεφύγει αρκετά από την σωστή γραμμή τσόν η τωρινή κυβέρνηση όσον και ο Μακάριος, που λανθασμένα έχει κάνει τον «δύνηρο συμβιβασμό», δεδομένου ότι ο χειρισμός των προβλημάτων είναι ο ίδιος που έχει μετατραπεί σε απόσταση του ήθικου γιατί και οι ίδιοι έχουν καταλάβει την υπερβολική βουβία με την οποία έχει προταθεί η επιστροφή-τους για το ότι δηλ. ο Ντεκας το χρησιμοποιεί σαν κάλπο για να κερδίσει συμπάθεια και υποστήριξη. Από την άλλη έχουν πειστεί ότι αυτή η επιστροφή θα σήμαινε μόνο φυλάκιση και καταπίεση για τους πρόσφυγες που θα επέστρεφαν, χωρίς κανένας να μπορεί να εγγυηθεί ότι δεν θα εκδιώκονταν ξανα από τον τόπο τους.

μας δήλωσε: «Ο Μακάριος, έχει πεθάνει. Τι μας υποχρεώνει να επιμένουμε στις προτάσεις Μακαρίου-Ντεκας, τις οποίες άλλωστε και ο ίδιος ο Μακάριος είχε παραδέχεται σαν λανθασμένες και συμβιβαστικές».

Πιστεύουν ακόμα ότι η κυβέρνηση θα έπρεπε και στο παρελθόν αλλά και στο παρόν στάδιο να απορρίπτε προτάσεις για συναντήσεις με Αμερικανούς ή άλλους δυτικούς διπλωμάτες, οι οποίοι κανένα άλλο σκοπόν δεν έχουν παρα να πείσουν την Ελληνοκυπριακή πλευρά για περαιτέρω υποχώρησης, εξυπηρετώντας έτσι τα συμφέροντα του δυτικού παράγοντα, ο οποίος έχει και ο πραγματικός αίτιος για ό,τι έχει συμβεί στην Κύπρο. Η μοναδική σωστή μέθοδος, θα έπρεπε να ήταν η προσφυγή κατά καιρούς στα Ηνωμένα Έθνη χωρίς να δελεάζομαστε από την τσόν προθυμία των διαφόρων ενδιαφερομένων. Αυτή και μόνη η μέθοδος θα έπρεπε να ήταν η σωστή για ό,τι έχει συμβεί στην Κύπρο. Η μοναδική σωστή μέθοδος, θα έπρεπε να ήταν η προσφυγή κατά καιρούς στα Ηνωμένα Έθνη χωρίς να δελεάζομαστε από την τσόν προθυμία των διαφόρων ενδιαφερομένων. Αυτή και μόνη η μέθοδος θα έπρεπε να ήταν η σωστή για ό,τι έχει συμβεί στην Κύπρο.

Κάθαρση Πολιτοφυλακή.

Για τον προσφυγικό κόσμο όμως δεν νοείται μακροχρόνιος αγώνας χωρίς κάθαρση και πολιτοφυλακή.

Για πολλούς μπαίνει σαν επείγον το θέμα της κάθαρσης γιατί όπως οι ίδιοι μας λένε, είναι πρόκληση τσόν για τον υπόλοιπο λαο της Κύπρου αλλά ιδίως για τους πρόσφυγες να εξακολουθήσει να ανήκεται η κυβέρνηση στην αστυνομία, στο στρατό και ακόμα και στις διάφορες υπηρεσίες των ανθρώπων, οι οποίοι έχουν γίνει σε μικρό ή μεγάλο βαθμό αίτιο για την προσφυγοποίηση-τους.

Σ' αυτό το θέμα γίνονται σκληροί και φαίνονται να μην δέχονται καμμία επέκταση από μέρους της κυβέρνησης.

Εξοκάρθη είναι η γνώμη τους και στο θέμα της πολιτοφυλακής. Αρχιστε πιστεύουν, η κυβέρνηση να αποβλέψει στην μακροχρόνιο αγώνα που ο Κυπριακός λαός και μόνο και δεν δέχονται ότι μπορεί να δοθεί οποσδήποτε άλλη γνή-

σια μορφή λύση, ακόμα και αν αυτή θα υποστηρίκεται και από την Ελληνική κυβέρνηση. Πιστεύουν πραγματικά, ότι άνθρωποι, οι οποίοι έχουν συμβάλει παλαιότερα στην υπογραφή εξευτελιστικών και προδοτικών λύσεων, όπως ήταν οι συμφωνίες Ζυρίχης-Λονδίνου δεν θα διάστανον να το κάμουν ξανα, εξυπηρετώντας άλλωστε και τα συμφέροντα της Δύσης με την οποία είναι άρρηκτα δεμένη η Ελλάδα, θυματοποιώντας έτσι ξανα την Κύπρο.

Κάθαρση Πολιτοφυλακή.

Για τον προσφυγικό κόσμο όμως δεν νοείται μακροχρόνιος αγώνας χωρίς κάθαρση και πολιτοφυλακή.

Για πολλούς μπαίνει σαν επείγον το θέμα της κάθαρσης γιατί όπως οι ίδιοι μας λένε, είναι πρόκληση τσόν για τον υπόλοιπο λαο της Κύπρου αλλά ιδίως για τους πρόσφυγες να εξακολουθήσει να ανήκεται η κυβέρνηση στην αστυνομία, στο στρατό και ακόμα και στις διάφορες υπηρεσίες των ανθρώπων, οι οποίοι έχουν γίνει σε μικρό ή μεγάλο βαθμό αίτιο για την προσφυγοποίηση-τους.

Σ' αυτό το θέμα γίνονται σκληροί και φαίνονται να μην δέχονται καμμία επέκταση από μέρους της κυβέρνησης.

Εξοκάρθη είναι η γνώμη τους και στο θέμα της πολιτοφυλακής. Αρχιστε πιστεύουν, η κυβέρνηση να αποβλέψει στην μακροχρόνιο αγώνα που ο Κυπριακός λαός και μόνο και δεν δέχονται ότι μπορεί να δοθεί οποσδήποτε άλλη γνή-

ΑΦΙΣΙΟ - ΚΟΛΛΗΣΕΙΣ

«Όταν ο νόμος τρίζει τα δόντια-του τότε μόνο θα σταματήσει το λέρωμα των τοίχων ή διαφόρων άλλων περιπτώσεων σημειώνω ή εξαγγελτηρίων των υπουργείων από τις κολλήσεις αφισίων». Αυτά μεταξύ άλλων ο σύνδεσμος φίλων της επαρχίας Λεμεσού καταγγέλει με ανακοίνωση-του στην εφημερίδα «Φιλελεύθερος». Επίσης στην ίδια εφημερίδα δημοσιεύονται και δυο φωτογραφίες όπου φαίνονται πινακίδες της τροχαίας καλυμμένες από αφίσες του ΑΚΕΛ. Και όπως μας πληροφορεί ο σύνδεσμος αυτός έχει στα χέρια του πλήθώρα από φωτογραφίες που έχει πάρει όχι μόνο από την Λεμεσό αλλά και από άλλες πόλεις, και ότι είναι διατεθειμένος να συνεχίσει τον αγώνα του για να σταματήσει αυτή η ασχήμια.

— Φαίνεται πλέον ξεκάθαρα ότι ορισμένοι κύκλοι που μόνο τους ενδιαφέροντα είναι να βρουν τρόπους να γεμίσουν τον ελεύθερο τους χρόνο, ιδρύουν συνδέσμους για να φιμώσουν και αυτής της μορφής τον πολιτικό αγώνα που διεξάγουν τα Εργατικά κόμματα.

Όταν σήμερα ο κατακτητής με την δύναμη των όπλων κρατά τη μισητάς πατρίδα, όταν την κοινωνία μας κοσμούν χιλιάδες μαυροφορεμένες μάρες, όταν άνθρωποι ζουν μέσα σε παρατήγματα και αντισκηνά, που πρόχειρα έχουν στήσει οποσδήποτε και ορισμένοι κύκλοι που αποκάλουν τους εαυτούς τους Σύνδεσμος φίλων της Λεμεσού. Ενοχλούνται από ορισμένες αφίσες τότε ειλικρινά αδυνατώ να βρω τον χαρακτηρισμό που του αρμόζει.

Άραγε αυτοί οι άνθρωποι όταν επισκέφονται την Λευκωσία διαρκύζουν κατίζοντας τον Πενταδάκτυλο ή χαιρόνται; όταν περάσουν τα Λατσια και αντικρύζουν τους προσφυγικούς συνοικισμούς τους άραγε συναισθήματα ποιά διακατέχουν;

— Για να κάνουμε όμως και την θέση μας ξεκάθαρα δεν είμαστε υπερ της αφισοκόλλησης πάνω σε πινακίδες τροχαίας ούτε πάνω σε τζάμια καταστημάτων αλλά ούτε και κατάστασης που διακατέχουν οι αφισοκόλλητες.

Υποστηρίζουμε ότι η αφισοκόλληση είναι ένα όπλο στα χέρια του λαού που δεν μπορεί να καταθέσει για χάρη ορισμένων μελών του «Συνδέσμου φίλων της Λεμεσού».

Η υπόλοιπη πατρίδα μας είναι υποψήφια ολοκληρωτικής καταστροφής λόγω μιας υποταχτικής πολιτικής που καλλιεργείται εδώ και χρόνια και που τα αποτελέσματα της τα ζήσαμε και τα ζούμε. Είναι καιρός πια να καταπατιστούμε με πιο σοβαρά θέματα

K.A. Λευκωσία

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΛΕΝΕ:

ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΕΣ

στα ψυχολογικά προβλήματα. Αυτό σφαλώς δεν είναι αδικαιολόγητο γιατί η κυβερνητική πλευρά αντιμετωπίζει τα προσφυγικά προβλήματα πάνω σε μια εντελώς λανθασμένη βάση. Εκείνο που επείγει για τους κυβερνητικούς αρμόδιους είναι να κτιστούν μερικοί συνοικισμοί, ως είναι και πρόχειρα, αυτο γίνεται μέχρι τώρα - ώστε να βουλευτούν οι πρόσφυγες και να σταματήσει να υπάρχει για τους ο ποικίλος.

Όμως το θέμα δεν μπαίνει έτσι. Εκείνο που πρέπει να κάνει η κυβέρνηση είναι ν' αντιμετωπίζει το πρόβλημα πάνω σε ανθρωπιστική βάση και με κάθε διάθεση να λύει τα προβλήματα που παρουσιάζονται κατά καιρούς. Πιστεύουμε ότι η κυβέρνηση έχει κάθε υποχρέωση απέναντι στον προσφυγικό μας κόσμο, γιατί ανα πραγματικά μπαίνει μπροστά μας πλέον τσόν το θέμα του μακροχρόνιου αγώνα, είναι και σ' αυτό το κομμάτι του λαού, μαζί με ολόκληρο φυσικά τον υπόλοιπο λαο, που θα στηρίκεται αυτός ο αγώνας.

* Ένα άλλο πρόβλημα αποτελούν για τους πρόσφυγες του συνοικισμού οι διάφορες φάρμες, οι οποίες έχουν δημιουργηθεί πριν το κτίσιμο του συνοικισμού από κατοίκους του Στροβόλου. Έχουν γίνει ενέργειες από την τοπική επιτροπή του συνοικισμού προς το Συμβούλιο βελτιστώσεως Στροβόλου για μετακίνηση των φάρμων. Η απάντηση ήταν ότι θα πρέπει η κυβέρνηση να αποζημιώσει τους κατόχους για την μετακίνηση. Έτσι το πρόβλημα μένει άλυτο και οι κάτοικοι υποφέρουν από τα εκατομμύρια μύγες που σκάνονται από εδώ ιδίως το καλοκαίρι και αποτελούν κίνδυνο για την υγεία των κατοίκων.

Πιστεύουν όμως μερικοί ότι εκείνο, που θα δυσκολέψει την διαδικασία της κάθαρσης, είναι και το θέμα της υποβολής μαρτυριών από ανθρώπους που γνωρίζουν πρόσωπα τα οποία έχουν αναμειχθεί στο προσηκόπημα ενεργά για την αστυνομία δεν προσφέρει την κατάλληλη ασφάλεια γι' αυτούς τους μάρτυρες.

Η μυστικότητα πρέπει να τηρείται σ' αυτές τις περιπτώσεις έτσι ώστε άνθρωποι γνώστες μιας συγκεκριμένης κατάστασης να μπορούν να εκθέτουν τις μαρτυρίες τους χωρίς φόβους. Πάνω σ' αυτό το θέμα μας ανέφεραν την περίπτωση ανθρώπων να καταθέσει για κατοχή όλων τελικά βρέθηκε εκτεθειμένα από την ίδια την αστυνομία.

Όμως μια διαχωριστική γραμμή έχει χωρίσει το λαο μας σε πρόσφυγες και μη και η κυβέρνηση να αποβλέψει στην μακροχρόνιο αγώνα που ο Κυπριακός λαός και μόνο και δεν δέχονται ότι μπορεί να δοθεί οποσδήποτε άλλη γνή-

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΖΩΗΣ

«Πιστεύω πραγματικά ότι σε μερικούς απελευθερωτικούς αγώνες του Τρίτου Κόσμου διαφαίνονται κιόλας θεμελιώδεις γραμμές της Νέας Ανθρωπολογίας. Του Φανον και τον Τσε Γκουεβέρα δεν θα τους ανάφερα και τόσο, όσο μια είδηση, που διάβασα σ' ένα αρθρο για το βόρειο Βιετνάμ και μου έκανε τεράστια εντύπωση μια και παραμένω αδιόρθωτα ρομαντικός και συναισθηματικός. Ήταν μια λεπτομερής-στατη έρευνα που ανάμεσα σ' άλλα έλεγε ότι τα παγκάκια στα πάρια του Ανοϊ φτιάχνονται έτσι, που να χωράνε μόνο δύο άτομα, ώστε να μην υπάρχει η τεχνική δυνατότητα στους ενοχλητικούς να καθήσουν δίπλα στο ζευγάρι».

Χέμπερτ Μαρκούζε στη συζήτηση του με τους Βερολινέζους φοιτητές μετά την διάλεξη του «Το τέλος της ουτοπίας» του Ιούλιο τον 1967.

Και στην Κύπρο. Μέσα σε συνθήκες ιμπεριαλιστική κατοχής ούτε μια πτυχή της ζωής δεν έμεινε που να μην είναι αστυνομευμένη. Και ο κίτρινος τύπος να οργιάζει πάνω στη συναισθηματική ζωή των Κυπρίων.

Στην Κύπρο η δαιμόνια κυπριακή αστυνομία φαίνεται ότι δεν έχει άλλη δουλειά να κάνει παρα μόνο να ασχολείται με την ερωτική μας ζωή. Η απομόνωση των ζευγαριών όχι μόνο παρενοχλείται αλλά προκαλεί και συλλήψεις και κοινωνική διαπόμπευση και διασυρμό.

Μαθητές και μαθήτριες που συλλαμβάνονται σε καφετερίες ή δισκοθήκες - τα μόνα στέκια που τους προσφέρει η αστική τάξη - διασύρονται, παρενοχλούνται οι οικογένειές τους, δέρονται.

Η αστυνομία κάνει επιδρομές σε έρημους και ακατοίκητους χώρους όπου μπορεί να απομονωθεί ένα ζευγάρι και κάνει συλλήψεις. Το δικαιολογητικό είναι η προστασία της δημοσίας αιδούς ενω είναι φανερό πως ούτε και τέτοιο θέμα υπάρχει αφού πρόκειται για έρημους χώρους, σε νυχτερινές ώρες.

Οι αστυνομικοί μας είναι σαΐνια σε θέματα ηθικής, τάξης, και δημοσίας αιδούς όμως κατα περιέργο τρόπο δεν καταφέρνουν να βρουν εκείνους τους

του Σ. ΠΑΥΛΟΥ

κεφαλαιοκράτες που σε ώρες δύσκολες για τη Κύπρο εξάγουν παράνομα τα κεφάλαια-τους στο εξωτερικό ούτε τους λογής-λόγής κομπιναδόρους και μαφιόζους του κεφαλαίου που μας έχουν ξεζουμίσει με τις κομπίνες-τους. Φυσικά η αστυνομία σαν όργανο της κεφαλαιοκρατικής τάξης δεν κάνει το κινήγι των ζευγαριών για να αποφύγει άλλες δουλειές αλλά και αυτό το κινήγι θεμάτων που αναφέρονται σε θέματα προσωπικής - συναισθηματικής ζωής είναι στην υπηρεσία του κεφαλαίου.

Παράγει τον τρομοκρατημένο πολίτη που ακόμα και σε θέματα προσωπικής, ερωτικής ζωής δεν νοιώθει ασφάλεια. Που γεμίζει απο άγχη και φοβίες, που εσωτερικεύει την εξωτερική καταστολή και που δεν τολμά να σηκώσει κεφάλι για τίποτα, γίνεται παθητικός και υπάκουος. Χαρακτηριστικό παράδειγμα των δραστηριοτήτων της δαιμόνιας αστυνομίας μας είναι η περίπτωση που αποκάλυψε η δαιμόνια «Απογευματινή» που

έχει μάθει να παθητικοποιεί τους αναγνώστες της με διάφορες γαργαλιστικές ειδήσεις και φωτογραφίες.

Η είδηση ανέφερε για τη κυρία που συνελήφθη σε αυτοκίνητο μαζί με νεαρό από τους προστάτες της ηθικής-μας, αστυνομικούς. Η κυρία αναγκάστηκε να παρακαλέσει και να μιλήσει και για τις σχέσεις της με το σύζυγο της που δεν την ικανοποιούσαν και τη ανάγκασαν να ζητήσει εξωσυζυγικές περιπέτειες για να γλυτώσει τη μύνηση απο την αστυνομία, και το κοινωνικό διασυρμό. Η αστυνομία της Κύπρου εισβάλλει στο κρεβάτι μας. Η προσωπική ζωή γίνεται αντικείμενο εξέτασης της.

Αυτα λοιπον. Οσο για τους διάφορους κονδυλοφόρους της ψεύτικης ιντελικέντσιας μας αυτή περιορίζεται μεταξύ τυρού και αγλάδου ή με το πιο σύγχρονο μεταξύ καφέ και τσιγάρου, σε εκκλήσεις για την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Κύπρο που εντάσσονται στην πολιτική της άρχουσας αστικής τάξης για

αγόνα που δεν γίνεται και περιοίζεται σε λόγια και ρητορείες και δεν ενοχλούν κανένα.

Η Κυπριακή διανοήση δεν στρατεύεται και δεν αγωνίζεται για τα ανθρώπινα δικαιώματα της καθημερινής ζωής.

Σάββας

Υ.Γ. Φίλος ψυχολόγος πρόσθεσε και μια ειδική ψυχολο-

γική ερμηνεία στο φαινόμενο της παρενόχλησης των ζευγαριών πέραν της κοινωνικής πολιτικής.

Είναι το θέμα της ηδονοβλεψίας και δεύτερο της υποσυνείδητα διάστροφης και κομπλεξικής διάθεσης να διακόψει κάτι που εσύ είσαι καταπιεσμένος ή δεν μπορείς να χαρείς.

Με την ευκαιρία της 5ης επετείου

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΝΙΚΑΙΑΣ

απο τον ξεσηκωμο του Πολυτεχνείου

Επ' ευκαιρία της 5ης επετείου απο τον ξεσηκωμο του πολυτεχνείου, η επιτροπή Κυπρίων του συλλόγου Ελλήνων φοιτητων ΝΙΚΑΙΑΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ενέκρινε το ακόλουθο ψήφισμα:

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τέσσερα χρόνια και 4 μήνες έχουν περάσει απο την ημέρα που οι πράκτορες του ΝΑΤΟ: η χούντα των Αθηνων η φασιστική οργάνωση ΕΟΚΑ Β' και οι σωβινιστές της Αγκύρας δολοφονούσαν το λαο της Κύπρου.

Σήμερα 4 χρόνια μετα απ' αυτο η επιδρομή των Τουρκικών στρατευμάτων συνεχίζεται κατέχοντας τα 40% του κυπριακού εδάφους και κρατώντας μακρια απο τα σπίτια τους 250.000 αδερφους μας Έλληνες και Τούρκους της Κύπρου, πρόσφυγες στην ίδια τους την πατρίδα.

Η επιτροπή Κυπρίων φοιτητων του συλ. Ελλ. Φοιτητων ΝΙΚΑΙΑΣ ΓΑΛΛΙΑΣ καταδικάζει την πολιτική των μεγάλων δυνάμεων και ιδιαίτερα τον Αμερικάνικο ιμπεριαλισμο που είναι ο κύριος υπαίτιος της σημερινής περιπέτειας του Κυπριακού λαου Ελλήνων και Τούρκων.

Καταδικάζουμε επίσης τον φασίστα Ντεκτας και τη κλίκα του που προωθουν την διχοτόμηση της Κύπρου. Οσο και το κράτος της δεξιάς της Κύπρου που ανέχτηκε και ανέχεται ακόμα μέχρι σήμερα τα φασιστικά καθάρματα χωρις να τα αποπλίζει, αφήνοντας τους να τρομοκρατουν τον λαο και να είναι ο μοχλος επιβολής κάθε αντιλαϊκού σχεδίου. Η επιτροπή απαιτει να γίνει κάθαρση και πραγματική τιμωρία όλων των υπαιτιών της Κυπριακής τραγωδίας.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΥΠΡΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΕΛΛΗΝΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΝΙΚΑΙΑΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Πολυτεχνείο

συνέχεια
απο την 2η σελίδα

Τίποτα. Ανάπηρα μυαλα και νεκρωμένες συνειδήσεις. Δεν φτάνει μόνο να μιλάμε. Μας κατάκτησε και μας αποκτήνωσε η καταναλωτική κοινωνία. Το χρήμα έγινε σκοπος και όχι μέσο για την καλύτερη ζωή. Σκοπος και μέσο για να φτιάχνουμε τανκς να χαλουν Πολυτεχνεία και να ριμάζουν πατρίδες.

Έπρεπε νάρθει ο Νιόβρης για να θυμηθούμε τον Νιόβρη του 73; Πρέπει να μας το πουν και να μας το γράψουν;

«Φοιτητη που πέθανες εδώ, αυτοι που σήμερα σε κλαίνε με ψευτικά δάκρυα, απο μέσα τους παρακαλουν να μη ακριβώσει το κτηνάλευρο»

Γραμμένο κι' αυτο και καρφωμένο πάνω στη πύλη που προσπάθησαν να την κρατήσουν ανθρώπινα κορμια.

Γραμμένο ίσως για συνειδήσεις που δεν κοιμήθηκαν τελείως.

Γραμμένο ίσως για αυτους που ακόμα στέκονται και δεν σέρονται.

Γραμμένο για μας.

Γεώργιος Πολυκάρπου

ΟΧΙ: ΝΕΕΣ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

συνέχεια
απο την 1η σελίδα

Ο ΔΗ.ΣΥ

Το κόμμα του Κληρίδη και του μεγάλου κεφαλαίου είναι γνωστό ότι απο καιρο φωνάζει να φανούμε «ρεαλιστές» και να δεχτούμε συμβιβαστικές λύσεις «πρίν είναι αργά». Θα

κάνει λοιπόν το παν - κι άρχιζε κιόλας - για να μη γίνει το σχέδιο μια νέα «γαμμένη ευκαιρία». Μα κι αν γίνει αυτό θα συνεχίσει και πάλι το μακροχρόνιο υπονομευτικό του εργο όσον αφορά τον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα.

ΤΟ ΑΚΕΛ

Με τις πρόσφατες θέσεις του Ζιαρτίδη για «τόλμη» «ελαστικότητα», «υβουλίες» και «ελιγμούς» (βλ. Σ.Ε. αρ. φύλλου 51, 20 Οκτώβρη) τίς αποφάσεις της ολομέλειας της κεντρικής Επιτροπής (Σ.Ε. φύλλο 52, εμμονη στις 4 κατευθυντήριες γραμμές κλπ) και με την τελευταία απόφαση του Πολιτικού Γραφείου της Κ.Ε όπου διαφαίνεται ότι το ΑΚΕΛ θα δεχόταν την επανέναρξη των συνομιλιών αν τις καλούσε ο Γ.Γ. των Ηνωμένων Εθνών (δεν καθορίζεται αν δεχεται το ΑΚΕΛ τις συνομιλίες με

λύση το σχέδιο αν αυτο υποβληθεί απο τον Βάλντχάιμ είναι πια καθαρό ότι το ΑΚΕΛ διαλέγει το δρόμο του συμβιβασμού μέσω διαπραγματεύσεων.

Η ΕΔΕΚ

Η ΕΔΕΚ μόνη έχει απόρριψει το σχέδιο προειδοποιώντας αμέσως τον λαο για την νέα παγίδα του ιμπεριαλισμού. Το κλίμα υποχώρησης που αναλύσαμε εγκυμονει τεράστιους κινδύνους για τορπιλλισμό του κυπριακού κι αποδοχή νέων συμβιβασμών που μας οδηγούν κατ' ευθείαν στην αποδοχή της διχοτόμησης, την κατάπιξη κάθε προοδευτικής πορείας στην Κύπρο και την τέλεια υποταγή στα Αμερικάνικα συμφέροντα.

Το 1960 δεχτήκαμε τον πολιτικό διαχωρισμό Ελλήνων και Τούρκων της Κύπρου με την Ζυρίχη, το 1963 είδαμε την Τουρκοκυπριακή φασιστική ηγεσία να κλείνει τους Τ/Κ σε θύλακες επιβάλλοντας οικονομικό διαχωρισμό και την απαρχή της διχοτόμησης ο γεωγραφικός διαχωρισμός επιτεύχθηκε με τη βία το 1974 και με τις ευλογίες της Αμερικής που τώρα μας ζητούν να τον προσυπογράψουμε υπογράφοντας και την καταδίκη μας σαν λαός. Αυτό ενώ οι τουρκοκυπριακές μάζες ξεσηκώνονται στα κατεχόμενα ενάντια στην διπλή καταπίεση Ντενκτάς Τουρκικού στρατού κατοχής και εποίκων.

Η κατάσταση είναι πραγματικά κρίσιμη. Καλούμε τα μέλη μας και το λαο σε συνεχή επαγρύπνηση για την ματαίωση οποιασδήποτε προσπάθειας για νέες υποχωρήσεις απέναντι στα ιμπεριαλιστικά σχέδια κι υποσχόμαστε να σταθούμε εμπόδιο σε τέτοιες προσπάθειες με όλα τα μέσα που διαθέτουμε.

Τώρα περισσότερο απο κάθε άλλη φορά επιβάλλεται η υιοθέτηση της υπαλλαχτικής πορείας που τόσο έντονα προβάλλουν οι στήλες της Σ.Ε. Η πορεία αυτή δεν είναι άλλη απο τον αδιάλλαχτο αντιιμπεριαλιστικό αγώνα που συνεπάγεται αλλαγές δομών και λαϊκή συμμετοχή στη διαχείριση των κοινών και τις αποφάσεις συνεπάγεται ακόμα την προσέγγιση των τουρκοκυπρίων με βάση ένα

πρόγραμμα οικονομικό και κοινωνικό που θα κερδίσει τις Τ/Κ μάζες επιβάλλεται επιπρόσθετα η αντιμετώπιση της άμυνας με τη δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής και η υιοθέτηση σωστων εξωτερικών προανατολισμών.

Η συνέχιση της πορείας των συμβιβασμών και των υποχωρήσεων με τυχόν επανέναρξη των συνομιλιών με βάση το Νατοϊκό διχοτομικό σχέδιο θα έχει ολέθρια αποτελέσματα για τον Κυπριακο λαο-Ελληνας και Τούρκους και πρέπει να σταματήσει με κάθε θυσία.

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Θα ήταν πολυ ανόητο αν κάποιος ισχυριζόταν ότι στα σχολεία εφαρμόζεται ένα δημοκρατικό σύστημα και ότι η διεύθυνση των σχολείων μιλά και συμπεριφέρεται στους μαθητες με δημοκρατικό τρόπο.

Αντίθετα και συγκεκριμένα στο σχολείο Β' Τεχνική Σχολή Λευκωσίας έγινε φανερό απο την αρχή ότι θα είχαμε να αντιμετωπίσουμε μια διεύθυνση αντιδραστική. Απο την πρώτη μέρα ο διευθυντής του σχολείου κατα την συγκέντρωση για τον καλοσωρισμό του νέου χρόνου πήρε στα χέρια-του το φυλλάδιο που ήταν η διακήρυξη της Δ.Ν.-Δ.Α. για την έναρξη του σχολικού χρόνου. Χαρακτήρισε την Δ.Ν.Δ.Α. «μια παράνομη και ξενοκίνητη οργάνωση». Στη συνέχεια με υποκριτικό τρόπο αποδοκίμασε τους στό-

χους, τους δημοκρατικούς στόχους που βάλλει η Δ.Ν.Δ.Α. **ΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΜΑΘΗΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ ΛΑ-Ι-ΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ**

Και μπαίνει το ερώτημα. Γιατι στην διεύθυνση μας δεν αρέσει αυτή η πορεία η σωστή και δημοκρατική πορεία την στιγμή που μιλουν όλοι για δημοκρατία;

Η απάντηση είναι μια και μόνη.

Αυτή η πορεία δεν συμφέρει στην αστική τάξη που εκπροσωπει η διεύθυνση.

Μα εμεις οι μαθητες αυτού του σχολείου λέμε στον διευθυντή ότι αυτή η πορεία αυτοι οι σκοποι μια μέρα θα γίνουν πραγματικότητα.

Μαθητής της Β' Τ.Σ.Α.

ΑΚΤΙΒ «Σ. ΕΚΦΡΑΣΗΣ»

Στην Λεφκωσία το επόμενο ακτιβ της «Σοσ. Εκφρασης» θα γίνει την Πέμπτη 16 του Δεκέβρη στις 6.00 μ.μ. στην Ταβερνα **ΤΟ ΛΗΜΕΡΙ**

Στη Λεμεσο θα γίνει την Παρασκευή 15 του Δεκέβρη στις 6.00, στα γραφεία της Οργάνωσης Αγίας Φυλακής Αρ. 5

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ:

Πίσω απο τις ασάφειες κρύβονται οι ιμπεριαλιστικές θέσεις.

συνέχεια
απο την 1η σελίδα

φουν στα σπίτια-τους. Τούτο δεν χρειάζεται παραπάνω σχόλια.

Η παράγραφος 10 είναι επίσης σημαντική. Αναφέρεται στην «αποχώρηση» των ξένων ενόπλων δυνάμεων. Το σημείο τούτο προπαγανδίστηκε επίσης πολυ απο την άκρα δεξιά και ιδιαίτερα το εκφραστικό-της όργανο τη «Σημερινή». Παραθέτουμε το σχετικό απόσπασμα αυτούσιο για ν' αντιληφθεί κανείς τι είδους «αποχώρηση» προνοείται.

Αναπόσπαστο τμήμα μιας τελικής ρυθμίσεως θα πρέπει να είναι η αποχώρηση των μη κυπριακών ενόπλων δυνάμεων (εκτος απο εκείνες που θα συμφωνηθεί ειδικα το αντίθετο) απο την επικράτεια της Δημοκρατίας. Είναι δυνατό να γίνει αντικείμενο σκέψης μια πιθανή σταδιακή αποστρατικοποίηση της Δημοκρατίας της Κύπρου κατα τρόπο που θα εξασφάλιζε καλύτερα την ασφάλεια της Δημοκρατίας και

των πολιτών-της κάτω απο μια τελική ρύθμιση.

Έτσι με λίγα-λόγια η «αποχώρηση» είναι διαπραγματεύσιμη, γιατι μπορεί να συμφωνηθεί μερικες δυνάμεις να παραμείνουν. Επίσης το σχέδιο εισηγείται την πιθανή «σταδιακή» αποστρατικοποίηση. Αυτή η πρόνοια κατοχυρώνει στην ουσία τη συνθήκη εγγυήσεων της Ελλάδας και της Τουρκίας. Δίδεται, δηλαδή, πάλιν το δικαίωμα επέμβασης, γιατι σε τι άλλο θα εξυπηρετεί η παράμηση των στρατευμάτων; Και πόσο σταδιακή θα είναι η παραμηση των ξένων δυνάμεων και τι δυνητικά θα μπορούν να πράξουν στο διάστημα μέχρι την αποχώρησή τους; Ουσιαστικά η ανεξαρτησία της Κύπρου προτείνεται να είναι δεσμευμένη απο το όπλα του ΝΑΤΟ.

Τελικά, προτείνεται η άμεση επανεγκατάσταση των κατοίκων Αμμοχώστου με την επανέναρξη των συνομιλιών, κάτω απο τη διοίκηση των Ηνωμένων Έ-

ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ ΑΓΟΝΑΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗ.

θνων. Αλλα και τούτη η πρόταση περιέχει ασάφειες που αφήνουν πολλές αμφιβολίες. Για τους «όρους επανεγκατάστασης» θα πρέπει να γίνουν και πάλι διαπραγματεύσεις.

Γενικά το σχέδιο αποσκοπει στο να εξασφαλίσει ακόμα μια υποχώρηση απο την ελληνοκυ-

πριακή πλευρα. Το σχέδιο είναι διχοτομικό, οι διαδικασίες λειτουργείας του προτεινόμενου ομοσπονδιακού κράτους πολυ λυπλικες και αντιδημοκρατικές, που σίγουρα προσυπογράφουν την αποτυχία στο μέλλον. Παράλληλα, οι ξένες δυνάμεις θα είναι εκεί για να ρυθμίζουν τυχόν

«διαφωνίες». Τό σχέδιο θα αποδειχθεί καταστροφικό για τον τόπο στην περίπτωση που γίνει αποδεχτο. σε βάση διαπραγματεύσεως, έτσι κι αν τελικά ναυαγήσει. Γιατι το κυπριακό δεν είναι θέμα εδαφικών παζαριών. Είναι θέμα απελευθέρωσης.

οι επιχειρηματίες απρόθυμοι να επενδύσουν

Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ ΑΠΕΙΛΕΙ

Μέσα σ' ένα κλίμα άμεσης και γελοίας επίθεσης ενάντια στους εργαζομένους και στα πολιτικά κόμματα της αριστερας και με χαιρετισμούς, που έπλεξαν το εγκώμιο της «ιδιωτικής πρωτοβουλίας» απο τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, τον Υπουργο Εργασίας και τον Πρέσβη της Ελλάδας στην Κύπρο, έγινε την Τετάρτη που πέρασε η ετήσια γενική συνέλευση της Ο.Ε.Κ. (Ομοσπονδία Εργοδοτων Κύπρου).

Συγκεκριμένα μιλώντας στη συνέλευση ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Ρένος Σολομίδης τόνισε με την σειρά τα ακόλουθα:

1. Η Ομοσπονδία θα προασπίσει (καταστατικά) και θα προάγει τις αρχές της ελεύθερης οικονομίας και της ιδιωτικής επιχειρηματικής δραστηριότητας.

2. Ποικίλες εξουσιαστικές κοινωνικές δυνάμεις περιορίζουν τον ανταγωνισμό που παραμένει το πιο έντονο κίνητρο για να δώσει ο καθένας του καλύτερο εαυτό-του.

3. Το τέλος του 1978 φαίνεται να έχει συσσωρεύσει πολλά και βαρεια σύνεφα, τόσο που να απειλείται να ξεσπάσει καταιγίδα.

4. Η σχεδόν πλήρης εξάλειψη της ανεργίας δημιουργεί τρομερές πιέσεις στην εγχώρια αγορά εργασίας και εδώ αρχίζουν να παρουσιάζονται τα πρώτα εμφανή συμπτώματα επικείμενης κρίσεως. Τα ημερομίσθια που προσφέρονται στην αγορά ανέρχονται καθημερινά.

5. Τα πρώτα υποβληθέντα αιτήματα (απο τους εργαζόμενους) είναι ανησυχητικά γιατί αντιπροσωπεύουν ποσοστά αύξησης των μισθών και ημερομισθίων μέχρι 40% και 50% για δυο χρόνια.

Αν (συνεχίζει ο κ. Πρόεδρος) υιοθετηθεί αυτο το συγκλονιστικό ύψος και όσων άλλων ακολουθήσουν μέσα στο 1979, τότε φοβόμαστε πως η βιομηχανική ειρήνη θα καταντήσει ανάμνηση του παρελθόντος.

6. Ο μόνος τρόπος αύξησης του εισοδήματος και του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων είναι μέσω της αύξησης της παραγωγικότητας και του εθνικού προϊόντος (!!!). Κάθε άλλη λύση είναι παγίδα.

7. Πρέπει να καταπολεμηθεί η καταναλωτική σπατάλη, η αντιπαραγωγική κατανάλωση, που όμως δεν αποτελεί προνόμιο και επιδεικτική εκδήλωση της καλού-

μενης «καπιταλιστικής ολιγαρχίας» αλλά, δυστυχώς και του μεγάλου όγκου αυτού τούτου του μισθωτού κόσμου (!!!).

8. Απαγοτεύει τον κ. Σολομίδη, η πρόσφατη πολιτικοποίηση της Κυπριακής ζωής που «επιδεικνύει έντονη ψηφοθηρική προδιάθεση και με ψευδαισθησιακές συνθηματολογίες επισκιάζει την απλή και μεγάλη αλήθεια.

9. Γιατι αντι να συνεχιστεί η σταυροφορία για την γρήγορη και ορθολογιστική εκβιομηχανιση για την εξασφάλιση οικονομικής ευρωστίας στον αγώνα μας (Ποιων το αγώνα ευνοει ο κ. Σολομίδης;) Κηρύχθηκε μια ταξική πολεμική με στόχο τον έντεχνο στραγγαλισμο της ιδιωτικής πρωτοβουλίας (την καμμένη), όχι μόνο με τον ανεπιτυχη εκφοβισμό μέσω πολιτικών δηλώσεων για αναχρονιστικές εθνικοποιήσεις, αλλά και με οργανωμένες πιέσεις για γενικό έλεγχο των τιμών, την κατάργηση των κινήτρων (προς τους βιομήχανους) και την αύξηση της φορολογίας.

10. Ν' αφήσουμε κατα μέρος τα σλόγκαν για μονοπώλια, ολιγαρχία, και υπερκέρδη.

11. Τα κίνητρα (προς τους βιομήχανους) όχι μόνο πρέπει να διατηρηθούν αλλά και να βελτιωθούν. Η κατάργηση κάθε κινήτρου το τέλος αυτού του χρόνου, που λήγει ο σχετικός νόμος) θα εμφανίζεται σαν νίκη την αυτοκαλούμενων «προοδευτικών δυνάμεων» ενώ θα αποτελεί κατα βάθος μια Πύρρειο νίκη του κομματισμού και του μυωπικού δογματισμού.

12. Η επιχειρηματική τάξη επειδή οσφραίνεται τις επικείμενες δυσμενείς οικονομικές εξελίξεις αμφιταλαντεύεται και είναι απρόθυμη να προβει σε νέες επενδύσεις.

13. Η επιχειρηματική τάξη ζει σε φορολογικό καθέστως αδικίας (!!!)

14. Η ομοσπονδία διαφωνεί με την μείωση του φόρου εισοδήματος στις χαμηλότερες εισοδηματικές τά-

ξεις. Και διαφωνεί με την επιβολή νέων φόρων στους επιχειρηματίες - «την κότα που γεννα τα χρυσα αυγα και που πολλοι νομίζουν εσφαλμένα πως ποτε της δεν φοφα ...»

Αυτα τα απίθανα κι άλλα πολλα ειπε ο κ. Σολομίδης (τέως υπουργος οικονομικών της Κυπριακής Δημοκρατίας και νυν Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Εργοδοτων), όπως και πολλα ειπαν αυτοι που χαιρέτησαν την συνέλευση της Ομοσπονδίας Κύπριοι και ξένοι. Αξίζει να τα διαβάσει κανένας γιατι είναι αρκετα αποκαλυπτικά για τον τρόπο που σκέφτεται και ενεργει αυτη η «καλη» και «πατριωτική» αστική τάξη του τόπου μας.

Πάντως εμεις διαφωνούμε με εκείνους που νομίζουν ότι η κότα που γεννα χρυσα αυγα για τους βιομήχανους «ποτε δεν φοφα». Αντίθετα όχι νομίζουμε αλλά πιστεύουμε ακράδαντα ότι θα φοφήσει — είναι νόμος αυτα που γεννιούνται κάποτε να φοφουν για να στάματήσει μια για πάντα η εκμετάλλευση και να δημιουργηθεί μια κοινωνία όπου δεν θα υπάρχουν ούτε κότες ούτε χρυσα αυγα για κανένα εκμεταλλευτή.

Σ.Σ. Στο επόμενο Τεύχος της «Σ.Ε.» θα υπάρχει μια πλήρης ανάλυση των θέσεων μας πάνω στην ομιλία και τις θέσεις της Ομοσπονδίας Εργοδοτων.

Ο Υπουργος εργασίας κ. Θεοδούλου μιλώντας για την Κυπριακή οικονομία στην γενική συνέλευση της Ομοσπονδίας Εργοδοτων Κύπρου αναφέρθηκε και στην ύπαρξη «ωρισμένων ενοχλητικών προβλημάτων» τα οποία είναι:

1. Η «ύφανση» εργατων που γίνεται απο τους «κακους» εργοδότες σε βάρος των «καλων» εργοδοτων.

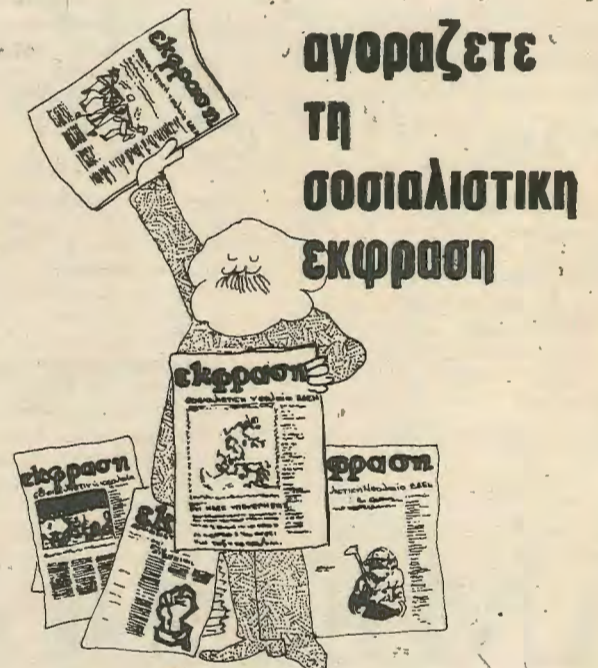
2. Το φαινόμενο της αυξησεως των ημερομισθίων πέραν των προνοουμένων απο τις συλλογικές συμβάσεις.

3. Η επιδημία ανυπακοης των εργατων (!) στις αποφάσεις της συντεχνιακής ηγεσίας.

4. Η απαράδεκτη ταχτική καθόδου σε ανεπίσημες απεργίες.

5. Η δυσκολία στη διακίνηση εργατικού δυναμικού και
6. Η μείωση της παραγωγικότητας.

Δηλαδή για όλα φταίνε οι εργάτες. Δηλαδή τα δίκαια αιτήματα των εργατων αποτελουν «ενοχλητικο πρόβλημα» για τον κύριο Υπουργο.

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστικη
εκφραση

σοσιαλιστικη

εκφραση

αν δεν κλπ κλπ
αν δεν κλπ κλπ
αν δεν κλπ κλπ
αν δεν κλπ κλπ
αν δεν κλπ κλπ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικο 24 φύλλα 2000 μιλς
Εξωτερικο 24 φύλλα 2500 μιλς
Τιμη φύλλου 50 μιλς
Οι επιταγες στο λογαριασμο
05-8-00 4572 Λαϊκη Τράπεζα
Κύπρου Λευκωσία
Η Σοσιαλιστικη Έκφραση θα
διατείθεται στα Γραφεία της
Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ
Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23
Λευκωσία ή για συνδρομες
Τ.Κ. 1064 Λευκωσία